

Arrest

nr. 341 996 van 27 februari 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. LOOS
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 19 februari 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 januari 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 september 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 oktober 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DARESHOERI *loco* advocaat B. LOOS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Kameroense nationaliteit te bezitten en te behoren tot de Keku Kedjom etnie. U bent geboren op [...] januari 1979 te Mankon, Bamenda, in de regio Noord-West. U groeide op en woonde in het dorp Babanki, waar uw vader tot 2006 dorpskoning ('fon') was. Zelf werkte u in Babanki in de landbouw.

*Op 13 april 2006 verliet u Kameroen en reisde u per vliegtuig naar België waar u op 14 april 2006 aankwam en een **eerste verzoek** om internationale bescherming indiende omdat u problemen had met de dorpelingen in Babanki die uw vader van de troon hadden gestoten.*

Op 25 april 2006 nam de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) een beslissing 26bis weigering van verblijf. Op 19 juli 2006 werd de beslissing van de DVZ door het CGVS bevestigd en kennelijk ongegrond

bevonden. U ging tegen deze beslissing in beroep bij de Raad van State (RVS), maar op 10 november 2010 werd het beroep door de RVS verworpen in haar arrest n°208873. U bleef hierna in België en keerde niet naar uw land van herkomst terug.

Op 11 december 2009, 10 juni 2013, 27 februari 2015, 20 augustus 2016 en 26 september 2018 diende u een regularisatie aanvraag 9bis in bij de DVZ, telkens met een negatief resultaat. In België werkte u verschillende jaren in rusthuizen en werd u pastoor in de kerk Christ Apostolic Church of God Mission in Antwerpen.

Op 26 januari 2021 diende u onderhavig **tweede verzoek** om internationale bescherming in. Ter staving van dit verzoek verklaarde u dat u niet naar Kameroen kan terugkeren omdat u ten eerste de autoriteiten vreest omdat ze er vanuit zullen gaan dat u als Engelstalige Kameroener in de diaspora geld zou hebben gestuurd naar de Ambazonia separatisten waarmee ze hun wapens konden kopen. Ten tweede vreest u de Ambazonia separatisten zelf, omdat u in werkelijkheid nooit geld hebt gestuurd vanuit de diaspora en ze u dit kwalijk zullen nemen. Bovendien, pleit u als pastoor in België voor eenheid in Kameroen en steunt u de separatistische zaak niet. Ten derde vreest u de dorpelingen van uw dorp Babanki omdat ze zullen denken dat u bij terugkeer naar Kameroen de plaats van uw vader als dorpshef komt opeisen. Tot slot kan u niet naar Kameroen terugkeren, omdat u de gelovigen in uw kerk als pastoor dan in de steek moet laten, voor wie u een belangrijke bron van hoop bent.

Ter staving van uw verzoek legde u volgende documenten neer: een kopie van uw paspoort N°[...], afgeleverd op de Kameroense ambassade in Brussel dd. 16/12/2022, uw geboorteakte, de overlijdensakte van uw vader, en drie certificaten van uw vorming als pastoor in België.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een ‘gegronde vrees voor vervolging’, zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

U verklaarde niet naar uw land van herkomst Kameroen te kunnen terugkeren om drie redenen.

1. Ten eerste verwijst u naar het probleem met de dorpelingen van uw geboorteplaats Babanki, zoals u hebt uiteengezet in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming. In uw eerste verzoek verklaarde u immers dat u als oudste zoon volgens de traditie de troonopvolger was van uw vader S.V., die dorpshef was van Babanki. Uw vader zou in 2004 als dorpshef uit de gratie gevallen zijn door een corruptieschandaal en vervolgens door zijn adviseurs (kwifors) verbannen geweest zijn. Op 19 januari 2006 zou uw vader geprobeerd hebben terug te keren naar het paleis van Babanki waarbij hij door een woedende menigte van dorpelingen in brand werd gestoken en vermoord. Als gevolg van deze problemen diende u vervolgens het land te verlaten (zie verklaringen eerste verzoek om internationale bescherming).

In het kader van uw huidige (tweede) verzoek vreest u nog steeds problemen te kennen met de dorpelingen van Babanki. Zo verklaarde u dat de mensen van uw dorp zullen denken dat u naar Kameroen zou terugkeren om uw vaders plaats in te nemen als koning van het dorp (notities van het persoonlijk onderhoud dd. 25/10/2024 (hierna NPO) p. 18-19).

Het dient echter te worden opgemerkt dat de door u geuite vrees ten aanzien van de dorpelingen van Babanki volledig voortvloeit uit de motieven die u in het kader van uw eerste verzoek heeft uiteengezet. Dit verzoek werd echter op 25 april 2006 door de DVZ afgewezen met een beslissing weigering van verblijf en vervolgens werd deze beslissing door het CGVS bevestigd op 19 juli 2006. In de beslissing van het CGVS werd geoordeeld dat u geen vrees voor vervolging aannemelijk had gemaakt omdat u (1) geen enkele documenten had neergelegd ter staving van uw identiteit, reisroute of vluchtrelaas, (2) u had nagelaten nationale bescherming voor uw problemen te zoeken, (3) uw vrees dat de dorpelingen u in Mankon zochten een loutere bewering was, waarvoor u geen concrete elementen aanbracht, (4) u twee jaar na de

verbanning van uw vader uit Babanki geen enkele problemen hebt gehad noch met de dorpelingen, noch met het dorpshoofd, (5) u drie maanden na de moord op uw vader zonder problemen in Mankon kon verblijven, (6) er een manifeste tegenstrijdigheid was in uw verklaringen over het al dan niet aanschouwen van de moord op uw vader, en (7) u niet overtuigde werkelijk de oudste zoon te zijn van dorpshoofd S.V. gelet op uw onwetendheden en gebrekkige kennis over uw vader, zijn vrouwen en kinderen en het leven op het paleis (zie beslissing CGVS dd. 17/07/2006 en arrest Raad van State (RVS) n°208873 dd.10/11/2010). Deze beoordeling werd bovendien nog eens bestendigd in het arrest van de Raad van State. De verklaringen die u naar aanleiding van uw huidig verzoek om internationale bescherming aanhaalt, met name dat de dorpelingen u nog steeds iets zouden willen aandoen omdat u de troonopvolger bent van uw vader (NPO p. 18-19) liggen in het verlengde van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd. Deze verklaringen kunnen aldus geen aanleiding geven tot een nieuwe beoordeling van de motieven uit uw eerste verzoek en zijn niet van dien aard om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen.

De door u neergelegde overlijdensakte van uw vader voldoet evenmin om de eerdere beoordelingen in een ander licht te stellen. Het document vermeldt dat "V. S.V., traditionele leider van Kedjom Keku op brutale wijze werd vermoord door zijn kinsman op 31 december 2006. Als gevolg van deze gebeurtenis worden zijn kinderen slecht behandeld door de dorpelingen en dienen ze te vluchten voor hun leven" (vrij vertaald uit het Engels). Het CGVS kan echter geen geloof hechten aan de authenticiteit van dit document. Zo dient ten eerste te worden opgemerkt dat volgens de beschikbare informatie corruptie in Kameroen systemisch en alomtegenwoordig is. Omkooppraktijken zijn wijdverbreid in alle sectoren. Naast fraude met documenten, zijn er tevens heel wat valse documenten in omloop in Kameroen. Allerlei documenten, zoals identiteitskaarten, documenten van de burgerlijke stand, zoals geboorteaktes, huwelijksaktes, en overlijdensaktes, schooldiploma's, bankafschriften, etc worden frequent vervalst of op frauduleuze wijze verkregen. Verder bevat het door u neergelegde document geen datering wanneer het werd opgesteld, wat de authenticiteit verder in vraag doet stellen. Bovendien is het op zijn minst merkwaardig te noemen dat het document vermeldt dat "zijn kinderen slecht worden behandeld of worden bedreigd door de dorpelingen en dienen te vluchten voor hun leven". Dat dergelijke mededeling wordt gemaakt in een officieel document als een overlijdensakte is uiterst merkwaardig en komt gesolliciteerd over. Ook ziet het CGVS niet in waarom u dit document niet eerder kon voorleggen, temeer daar u verklaarde dat u dit document reeds in uw bezit hebt sinds 2006 (NPO p. 6). Het feit dat u dit document pas 18 jaar na uw initieel verzoek voorlegt, wekt nogmaals de indruk dat u dit document hebt laten opmaken louter om aan te wenden in uw asielaanvraag. Verder bewijst dit document hoe dan ook uw problemen niet, gezien het document u niet persoonlijk vermeldt en u niet hebt aangetoond dat de V. S.V., waarvan sprake, werkelijk uw vader is.

Wat betreft de door u neergelegde geboorteakte, merkt het CGVS eveneens op dat de authenticiteit niet met zekerheid kan worden vastgesteld gelet op de hoge mate van corruptie in Kameroen. De geboorteakte die u voorlegt bevat bovendien geen enkel objectief element (foto voorzien van een stempel, vingerafdrukken, biometrische gegevens) waarmee bewezen kan worden dat u wel degelijk de persoon bent die door dit document wordt bedoeld. Ook hier wijst het CGVS op de laattijdigheid en gesolliciteerd karakter van dit document. Zo verklaarde u tijdens het persoonlijk onderhoud dat u dit document immers reeds in uw bezit had in België sinds 2006 (NPO p.). Het CGVS ziet dan ook niet in waarom u dit document niet kon voorleggen in het kader van uw eerdere procedure. Uw verklaring dat u dit document altijd al in uw bezit hebt gehad is bovendien tegenstrijdig met uw verklaringen tijdens uw eerste verzoek, waar u nog beweerde dat het document verloren was gegaan toen uw huis werd overhoop gehaald (gehoorrapport DVZ VIB1 21/04/2006 p. 5 (vraag 20)). Dat u dit document nu plots tevoorschijn haalt, ondermijnt dan ook de waarachtigheid van het document. Hoe dan ook is de geboorteakte die u voorlegt geen bewijs van uw beweerde problemen met de dorpelingen van Babanki, ze kan dan ook de eerdere beoordelingen niet wijzigen.

2. Ten tweede verklaarde u niet naar Kameroen te kunnen terugkeren omdat u vreest dat de Kameroense overheid u zou verdenken geld te hebben gestuurd naar de Ambazonia Defence Forces (ADF) om wapens te kopen. U beweert dat de overheid u zou verdenken louter omwille van het feit dat u een Engelstalige Kameroener bent uit de diaspora (NPO p. 16).

Het dient te worden opgemerkt dat deze vrees louter op beweringen en hypothetische veronderstellingen is gebaseerd. U brengt verder echter geen enkele concrete elementen aan waaruit blijkt dat de Kameroense overheid u om welke reden dan ook zou verdenken. Zelf verklaarde u dat u de Ambazonia strijders nooit hebt gesteund en ook geen geld hebt gestuurd. Bovendien verklaarde u dat u als pastoor in België voor een Kameroense eenheid preekt (NPO p. 16-17). Uit niets blijkt dat de Kameroense overheid Engelstaligen viseert louter en alleen omwille van hun verblijf in het buitenland. Het is ook niet ernstig de Kameroense autoriteiten dermate te onderschatten door te menen dat zij het verschil niet kunnen maken tussen de vele Kameroeners die om een veelheid aan (persoonlijke) redenen in het buitenland vertoeven, en deze personen die effectief een bedreiging vormen voor de Kameroense overheid. Dat uw vrees voor de Kameroense

overheid niet in de realiteit gestoeld is, blijkt verder ook nog uit het feit dat u in 2022 bij de Kameroense ambassade in Brussel een paspoort liet aanmaken, dat u werd afgeleverd op 16/12/2022. U legde op het CGVS een kopie neer van dit paspoort. Het feit dat u dit paspoort liet aanmaken toont aan dat u de Kameroense autoriteiten niet werkelijk vreest. U maakt dan ook niet aannemelijk dat de Kameroense overheid u als een gevaar zou beschouwen louter omwille van uw verblijf in het buitenland en u om die reden zouden vervolgen bij terugkeer.

3. Ten derde verklaarde u bij terugkeer naar Kameroen ook de Ambazonia separatisten zelf te vrezen, dit omdat u hen vanuit België nooit hebt gesteund of geld hebt gestuurd en omdat u als pastoor in België voor de eenheid van Kameroen preekt (NPO p. 16-17). Ook dit is een loutere blote bewering die u op geen enkele manier substantieert. U brengt geen enkele concrete elementen aan waaruit blijkt dat Ambazonia strijders u persoonlijk zouden vervolgen om deze redenen. Verder bracht u ook geen enkel bewijs aan van uw beweerde preken als pastoor in België voor de eenheid in Kameroen, laat staan dat deze preken zo ver reiken dat de Ambazonia strijders in Kameroen ervan op de hoogte zijn en u om die reden actief vervolgen. Ter staving van uw verzoek legde u drie certificaten neer van de Christ Apostolic Church of God Mission in België. Dit is een Nigeriaanse missiekerk met haar hoofdkwartier in Benin city, Nigeria, aldus het certificaat. Het certificaat van 02/12/2007 vermeldt dat u werd ingewijd als Evangelist en aldus wordt toegestaan om te preken en dienen in een bijeenkomst van de kerk. Het certificaat van 14/12/2014 vermeldt dat u werd ingewijd als pastoor en het certificaat van 07/04/2013 vermeldt dat u de 8e tweejaarlijkse internationale conventie van de kerk bijwoonde in België. Deze certificaten geven een indicatie van uw werkzaamheden als pastoor voor deze kerk in België tussen 2007 en 2014, maar bewijzen verder op geen enkele manier dat u als pastoor enige politieke uitspraken zou doen of hebt gedaan over de recente situatie en de crisis in de Engelstalige regio in Kameroen. Deze certificaten kunnen dan ook niet als bewijs worden aanvaard dat u persoonlijk in een negatief daglicht zou staan van de Ambazonia separatisten in Kameroen.

Gelet op wat voorafgaat, slaagde u er niet in om in concreto een persoonlijke vervolgingsvrees aannemelijk te maken.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer de mate van willekeurig geweld als gevolg van het gewapende conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar dat land of, in voorkomend geval, naar de desbetreffende regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15 december 1980. Aan verzoekers om internationale bescherming uit bepaalde zones van het Engelstalige deel van Kameroen wordt subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c) van de wet van 15 december 1980 toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, voor zover zij aannemelijk maken dat zij echt afkomstig zijn uit deze regio, dat zij in deze context hebben verkeerd en voor zover er geen echte interne vluchtmogelijkheid bestaat.

Uit een grondige analyse van de huidige veiligheidssituatie in Kameroen (zie **Cameroun. Régions anglophones : situation sécuritaire**” van 28 juni 2024, beschikbaar op https://www.cgpa.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_cameroun_regions_anglophones_situation_securitaire_20240628.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> blijkt dat dit land momenteel getroffen wordt door een zogenaamde “Engelstalige crisis”. Het gaat hierbij echter om een **gelokaliseerd conflict**, dat zich in hoofdzaak beperkt tot de twee Engelstalige regio's North West en South West. Uit dezelfde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in het Franstalige deel van Kameroen fundamenteel verschilt van deze in het Engelstalige deel van Kameroen.

Het Commissariaat-generaal benadrukt bovendien dat uit artikel 48/5, § 3 van de wet van 15 december 1980 volgt dat de behoefte aan bescherming niet bewezen is indien er in een deel van het land geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker om internationale bescherming op een veilige en wettige manier kan reizen naar dat deel van het land en er toegang toe kan hebben. **In casu is het Commissariaat-generaal van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door u in Franstalig Kameroen te vestigen, meer bepaald in Douala waar u over een veilige en redelijke interne vluchtmogelijkheid beschikt.**

Hoewel het conflict een aanzienlijke impact heeft op de bewegingsvrijheid van de burgers in het Engelstalige deel van het land, onder meer door de ‘ghosttownoperaties’ en de vele checkpoints van de autoriteiten of de separatisten, blijkt dat het mogelijk is om zich van het Engelstalige naar het Franstalige deel van het land te verplaatsen. Bovendien is het Franstalige deel bereikbaar via de internationale luchthavens van Douala en Yaoundé.

*Wat de veiligheidssituatie in de **Franstalige regio** van Kameroen betreft, dient te worden vastgesteld dat deze regio niet wordt getroffen door het geweld als gevolg van de Engelstalige crisis, met uitzondering van enkele geïsoleerde en sporadische incidenten, voornamelijk aan de grens met de Engelstalige regio's. Uit de beschikbare informatie blijkt duidelijk dat het geweld als gevolg van de Engelstalige crisis in het Franstalige gedeelte van het land momenteel beperkt is, dat dit geweld niet het hele land treft en niet veralgemeend is. Bijgevolg kan niet worden gesteld dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4 §2 c) van de wet van 15 december 1980.*

De situatie in het Franstalige gedeelte van Kameroen beantwoordt bijgevolg niet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980, dat beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld als gevolg van een gewapend conflict dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat, indien een burger zou worden teruggezonden naar het desbetreffende land of, in voorkomend geval, naar de desbetreffende regio, hij louter door zijn aanwezigheid aldaar zou worden blootgesteld aan een reëel risico op ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 §2 c).

Bovendien blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt, dat talrijke Engelstalige Kameroeners toevlucht vinden in de Franstalige regio's. Er dient echter te worden opgemerkt dat ze er vaak in precaire omstandigheden leven, wat tot situaties van geweld kan leiden binnen de plaatselijke gemeenschappen.

*Derhalve dient nog te worden onderzocht of u beschikt over een redelijke mogelijkheid om u te vestigen in het Franstalige deel van Kameroen, meer bepaald in **Douala**. In deze context werd rekening gehouden met uw persoonlijke situatie, waaruit niet blijkt dat kan worden beschouwd dat er in uw hoofde een risico bestaat op voornoemde ernstige schade. In casu kan uit uw verklaringen worden vastgesteld dat u een gezonde volwassen man bent met een hoge mate van zelfredzaamheid. Zo slaagde u er immers in om sinds de afwijzing van uw eerste asielaanvraag in België in 2006 tot het indienen van uw tweede verzoek om internationale bescherming in 2021 zonder documenten of verblijfsstatus in België te verblijven en zelfs verschillende jobs uit te oefenen (NPO p. 5). Het feit dat u in staat was om zich meer dan tien jaar illegaal in een vreemd land als België te beredderen, kan er redelijkerwijze verwacht worden dat u over de nodige veerkracht en doorzettingsvermogen beschikt om zich op zelfstandige wijze in Douala te vestigen in uw land van herkomst. Daarnaast blijkt uit uw verklaringen dat uw financiële situatie niet zo beperkt is als u laat uitschijnen (NPO p.13,14). Immers hebt u gedurende uw jarenlange verblijf in België steeds kunnen werken en stuurde u geld op naar uw gezin in Kameroen. Het feit dat uw beide zonen universitaire studies in geneeskunde en economie konden doen in Kameroen (NPO p. 12), is een bijkomende indicatie dat u wel degelijk enige financiële middelen heeft om een verblijf uit te bouwen in Franstalig Kameroen. Verder blijkt uit uw verklaringen dat u ook verschillende banden heeft met Douala. Zo ging uw zoon D.A. er economie studeren en hebben ook uw zussen E. De. V., R.V. en uw broer C.V. jarenlang in Douala gewoond (NPO p.11-14 en VIB1 gehoorrapport DVZ 21/04/2006 p. 7 (vraag 32)). U verklaarde dat uw zus R. 8 jaar geleden echter is overleden. Uw andere zus E. zou momenteel nog steeds in Franstalig gebied wonen, in een plaats genaamd Edéa (NPO p. 14). U verklaarde dat u op heden geen contact meer heeft met uw broer en zus omdat u denkt dat ze u dan misschien geld zouden vragen omdat u in België woont (NPO p. 14). Echter, niets belet u verder om uw familie opnieuw te contacteren.*

Verder toont het feit dat verschillende van uw naaste familieleden gedurende lange periodes in Douala hebben gewoond, dat het niet onredelijk is te verwachten dat ook u in staat zou moeten zijn om er zoals hen een verblijf op te bouwen, al dan niet met hun hulp. Bovendien verklaarde u tijdens uw eerste verzoek in België dat u in Kameroen soms op bezoek ging bij uw zus in Douala (VIB1 gehoorverslag CGVS dd. 02/06/2006, p.3). U hebt dus reeds een zekere vertrouwdheid met de stad. Tot slot verklaarde u ook Frans te spreken. U verklaarde Frans te hebben geleerd door uw omgang met Franstalige Kameroeners in de kerk in België en op feestjes (NPO p. 8). U door de protection officer gevraagd of u zich vandaag in Franstalig Kameroen zou kunnen vestigen, zoals bijvoorbeeld in Douala, verklaarde u dat u het zou kunnen doen. U voegde er echter aan toe dat er in Douala veel mensen van uw dorp Babanki wonen en dit is voor u nog altijd een van de redenen waarom u vreest terug te keren. U vreest immers dat uw dorpelingen u zouden viseren omdat ze zouden denken dat u bent teruggekomen om uw vaders plaats als dorpsheer in te nemen (NPO p.18). Zoals hierboven werd opgemerkt werd uw vrees ten aanzien van de dorpelingen van Babanki reeds in uw eerste verzoek als niet geloofwaardig beoordeeld. Door naar dit motief te verwijzen toont u niet aan dat u zich niet in Douala zou kunnen vestigen. U gevraagd of u nog andere bezwaren had, verklaarde u slechts vaagweg en niet concreet dat er veel vijandschap is en dat eenieder je kan doden (NPO p. 19). Ook deze verklaring is allerminst overtuigend en is een loutere hypothetische niet-onderbouwde bewering, die bovendien niet overeenstemt met de informatie waarover het CGVS beschikt. Dat de situatie voor Engelstalige ontheemden in sommige gevallen moeilijk of precair is, werd reeds meegenomen in de beoordeling. De situatie van de Engelstaligen in de Franstalige regio kan echter niet zomaar veralgemeend

worden en bereikt niet de drempel van zwaarwegendheid om te spreken van situatie zoals gedefinieerd in de artikel 48/4, §2, c). Verder haalde u geen andere concrete bezwaren aan waarom u zich niet in Franstalig Kameroen zou kunnen vestigen. In casu stelt het CGVS vast dat er voldoende persoonlijke elementen zijn - zoals hierboven uiteengezet – die u in staat moeten stellen een verblijf uit te bouwen in Douala en die moeten verhinderen dat u in een precare situatie zou terecht komen.

Gelet op de bovenstaande overwegingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat u, los van de huidige situatie in uw regio van herkomst, in Douala in het Franstalige deel van Kameroen over een veilige en redelijke internvluchtmogelijkheid beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de wet van 15 december 1980. U hebt het tegendeel niet bewezen.

Wat betreft de door u neergelegde kopie van uw paspoort is dit enkel een bewijs van uw nationaliteit en identiteit, hetgeen hier niet ter discussie staat. Verder kan dit uw persoonlijke problemen echter niet aantonen.

De neergelegde certificaten van uw priesteropleiding in België zijn louter een teken van uw religieuze activiteiten in België, hetgeen evenmin ter discussie staat. Ze tonen uw persoonlijke problemen ten aanzien van Kameroen niet aan. Uw verklaring dat u niet naar Kameroen kan terugkeren omdat u uw gelovigen en de leden van de kerk niet kan achterlaten, en hun geloof naar beneden zou gaan en ze de hoop zouden opgeven (NPO p. 16 en 19), is een gevolg voor derden maar kan niet als vervolging of ernstige schade ten aanzien van uw persoon worden beschouwd. Bovendien belet niets u ervan om uw gelovigen van op afstand te blijven begeleiden. Alsdusdanig is dit geen element dat recht geeft op internationale bescherming onder criteria van de Conventie van Genève of volgens de definitie van subsidiaire bescherming.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 04 november 2024. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de navolgende schendingen:

- de artikelen 48/2 t.e.m. 48/5 en 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (“Vreemdelingenwet”),
- artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (“Vluchtelingenconventie”),
- artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europese Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming. (hierna “Kwalificatierichtlijn”)
- artikel 10 van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (Procedurerichtlijn),
- de beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder de algemene motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel, en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1997 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen”.

Verzoeker ontwikkelt het middel, na een theoretisch uiteenzetting inzake de redelijkheid van het interne vestigingsalternatief, als volgt:

“2. Persoonlijke omstandigheden

Om te oordelen over de redelijkheid van het IVA moet rekening worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden in hoofde van verzoeker. Het gaat onder meer over leeftijd, geslacht, gezondheid, handicap, gezinssituatie, relaties, sociale of andere kwetsbaarheden, etnische, culturele en religieuze overwegingen, professionele achtergrond, taal, opleiding en de psychologische effecten van de vervolging: [...]

Indien verwerende partij van mening is dat verzoeker veilig zou kunnen terugkeren naar Douala — een stad waar verzoeker nooit woonachtig was, slechts sporadisch zijn zus bezocht en waar thans geen enkele familielid verblijft — had zij moeten onderzoeken of verzoeker, gelet op zijn persoonlijke omstandigheden en profiel, daadwerkelijk over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief (IVA) in Douala beschikt. Een dergelijk onderzoek werd evenwel nagelaten.

Verzoeker zou, gelet op zijn jarenlange zelfredzaamheid in België zonder geldige documenten of verblijfsstatus, zijn financiële draagkracht gezien zijn zonen universitaire studies konden volgen, het langdurige verblijf van zijn zussen en broer in de stad, zijn sporadische bezoeken aan zijn zus, en zijn beheersing van de Franse taal, over voldoende capaciteiten beschikken om een bestaan in de stad op te bouwen.

Bovenvermelde aannames van verwerende partij zijn louter speculatief en stroken op geen enkele wijze met de door verzoeker afgelegde verklaringen.

Verzoekers jarenlange zelfredzaamheid en financiële draagkracht dienen genuanceerd te worden. Tijdens zijn onwettig verblijf in België werd verzoeker ondersteund door de kerk, die voorziet in zijn huisvesting en dagelijkse behoeften (stuk 3). Daarnaast werkt hij parttime bij GLS als magazijnier om financieel rond te komen. Eventuele resterende inkomsten aan het einde van de maand stuurt hij naar zijn kinderen in Kameroen.

Verzoeker verklaarde hierbij letterlijk dat hij hen slechts "een beetje steunt" (NPO 2024, p. 13).

Verzoeker beschikt niet over een netwerk in Douala. Bij terugkeer is hij volledig op zichzelf aangewezen. Verzoekers zus R. woonde in Douala toen zij nog in leven was. Ondertussen is zij reeds meer dan 8 jaar geleden gestorven (NPO 2024, p. 10-11). Verzoeker bezocht zeer sporadisch zijn zus in Douala voor zijn vertrek in 2006. Daarnaast heeft verzoekers zoon A. gedurende een korte tijd in Douala gestudeerd. Hij moest echter stoppen met zijn studies omwille van medische problemen. Hij verhuisde hierna meteen terug naar Buea (NPO 2024, p. 13). Zijn familieleden wonen allen in Buea en Edéa. Hij heeft ook al 10 jaar geen contact meer met zijn siblings (NPO 2024, p. 14). Hij gaf ook de volgende verklaring over de veiligheid in Douala: [...]

Er dient opnieuw te worden benadrukt dat verzoeker Kameroen in 2006 heeft verlaten, met andere woorden bijna 20 jaar geleden. Sindsdien heeft hij Douala niet meer bezocht. Het is dan ook onterecht om te stellen dat deze stad hem vertrouwd of bekend zou zijn.

In geval van terugkeer naar Douala kan hij aldus nergens op terugvallen.

[...]

Zijn langdurig verblijf in Europa (bijna 20 jaar!), zijn etniciteit als Engelstalige Kameroener en (de perceptie) van verzoekers politiek profiel als pastoor geeft verzoeker een verhoogde kwetsbaarheid en verhoogde visibiliteit in Franstalig Kameroen en met name Douala. Ook dit maakt een persoonlijke omstandigheid uit in de zin van de Elgafaji rechtspraak.

Het louter zijn van een Engelssprekend Kameroener die terugkomt uit het buitenland is in principe al een risicofactor (zie ook COI supra).

Het is omwille van alle bovenstaande persoonlijke omstandigheden dan ook onveilig voor verzoeker om zich naar Douala te begeven.

3. Veiligheidssituatie

In grote delen van Kameroen heerst op heden nog een actief gewapend conflict. Verwerende partij moet dus aantonen dat, in tegenstelling tot andere landen die meestal geen IVA kunnen bieden, Kameroen dat wel kan.

De veiligheidssituatie in het weerhouden IVA moet bovendien duurzaam en niet onvoorspelbaar zijn. Recente vaststellingen tonen echter aan dat het Kameroense conflict volatiel en onvoorspelbaar is en het aantal burgerslachtoffers blijft stijgen.

Volgens ACLED en de Global Initiative escaleert het conflict sinds 2023. Men spreekt over 69% meer geweld sinds 2020: [...]

ACLED spreekt van 275 incidenten en 141 doden in het Noordoosten en 227 incidenten en 140 doden in het Zuidoosten in het eerste kwartaal van 2024.⁴

Supra werd bovendien reeds aangegeven dat noch Yaoundé noch Douala veilig is voor Engelstalige terugkeerders.

Ook volgens de International Crisis Group zouden Engelstaligen geïsoleerd worden in Yaoundé en Douala:

[...]

Er kan dus allesbehalve gesteld worden dat de veiligheid van dien aard is dat zij een duurzaam en stabiel karakter heeft, wanneer onzekerheid troef is.

4. Respect voor de mensenrechten

Zowel schending van de fysieke integriteit, emotioneel en psychologisch lijden als discriminatie zijn allemaal negatieve effecten van het langdurige conflict die alle aspecten van het dagelijks leven van de (Engelstalige) Kameroense bevolking aantasten.

Specifiek voor Engelstalig Kameroeners in Franstalig Kameroen stelt verwerende partij [...]

Echter, verwerende partij toetst hier de discriminatie van Engelstalig Kameroeners aan de verkeerde maatstaf. Zij toetst die aan de maatstaf van systematische vervolging in de zin van artikel 1A van de Vluchtelingenconventie. Dit terwijl zij stelt dat Douala een IVA is waarbij een andere en lagere maatstaf gehanteerd moet worden.

5. Mogelijkheid tot economisch overleven

Zo is er veel discriminatie ten aanzien van Engelstalige intern ontheemden die naar Douala vluchtten omdat zij ofwel als hulpeloze slachtoffers of als een bedreiging worden gezien, waardoor dagelijks leven moeilijk wordt. Er is een gebrek aan humanitaire hulp voor deze mensen: [...]

IDP's worden niet geregistreerd in Douala. Zij leven vaak in hutjes die een gemakkelijk doelwit voor overstromingen zijn en worden gediscrimineerd door de lokale bevolking: [...]

Verwerende partij heeft zich dan ook te snel van haar onderzoeks- en motiveringplicht gekwetend door te stellen dat Douala een redelijk IVA zou zijn voor verzoeker. Zij schendt hierdoor eveneens het zorgvuldigheidsbeginsel.

Conclusie

Verwerende partij heeft een onzorgvuldig en onvolledig onderzoek gevoerd naar een IVA voor verzoeker. In het bijzonder heeft zij een onjuiste inschatting gemaakt van zowel de veiligheidssituatie als de persoonlijke omstandigheden van verzoeker. Verder blijkt uit het voorgaande ook dat verwerende partij een schending beging van de algemene motiveringsplicht, als beginsel van behoorlijk bestuur, en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, doordat zij niet over afdoende elementen beschikte om haar negatieve beslissing in deze asielzaak te schragen.

Verzoekers verklaringen zijn coherent, geloofwaardig en in overeenstemming met algemeen gekende gegevens. Door hem het statuut van vluchteling of op zijn minst de subsidiaire beschermingsstatus niet toe te kennen, schendt verwerende partij bijgevolg artikel 1 van de Vluchtelingenconventie en artikelen 48/2 t.e.m. 48/5 en 62 van de Wet van 15 december 1980."

2.2. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker het stuk "Verklaring kerk" (stuk 3).

2.3. Verweerder legt op 13 oktober 2025 een aanvullende nota neer, waarin hij middels URL verwijst naar de COI Focus "Cameroun. Régions anglophones : situation sécuritaire" van 11 juni 2025.

2.4. Verzoeker legt een aanvullende nota van 15 oktober 2025 neer, waarin hij middels URL verwijst naar actuele landeninformatie met betrekking tot de situatie in Kameroen.

Beoordeling

1.

2.

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

4. Verzoeker voert in het verzoekschrift geen enkel concreet verweer tegen de motivering in de bestreden beslissing aangaande zijn voorgehouden asielmotieven. Deze motivering luidt als volgt:

“U verklaarde niet naar uw land van herkomst Kameroen te kunnen terugkeren om drie redenen.

1. Ten eerste verwijst u naar het probleem met de dorpelingen van uw geboorteplaats Babanki, zoals u hebt uiteengezet in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming. In uw eerste verzoek verklaarde u immers dat u als oudste zoon volgens de traditie de troonopvolger was van uw vader S.V., die dorpshoofd was van Babanki. Uw vader zou in 2004 als dorpshoofd uit de gratie gevallen zijn door een corruptieschandaal en vervolgens door zijn adviseurs (kwifors) verbannen geweest zijn. Op 19 januari 2006 zou uw vader geprobeerd hebben terug te keren naar het paleis van Babanki waarbij hij door een woedende menigte van dorpelingen in brand werd gestoken en vermoord. Als gevolg van deze problemen diende u vervolgens het land te verlaten (zie verklaringen eerste verzoek om internationale bescherming).

In het kader van uw huidige (tweede) verzoek vreest u nog steeds problemen te kennen met de dorpelingen van Babanki. Zo verklaarde u dat de mensen van uw dorp zullen denken dat u naar Kameroen zou terugkeren om uw vaders plaats in te nemen als koning van het dorp (notities van het persoonlijk onderhoud dd. 25/10/2024 (hierna NPO) p. 18-19).

Het dient echter te worden opgemerkt dat de door u geuite vrees ten aanzien van de dorpelingen van Babanki volledig voortvloeit uit de motieven die u in het kader van uw eerste verzoek heeft uiteengezet. Dit verzoek werd echter op 25 april 2006 door de DVZ afgewezen met een beslissing weigering van verblijf en vervolgens werd deze beslissing door het CGVS bevestigd op 19 juli 2006. In de beslissing van het CGVS werd geoordeeld dat u geen vrees voor vervolging aannemelijk had gemaakt omdat u (1) geen enkele documenten had neergelegd ter staving van uw identiteit, reisroute of vluchtrelaas, (2) u had nagelaten nationale bescherming voor uw problemen te zoeken, (3) uw vrees dat de dorpelingen u in Mankon zochten een loutere bewering was, waarvoor u geen concrete elementen aanbracht, (4) u twee jaar na de verbanning van uw vader uit Babanki geen enkele problemen hebt gehad noch met de dorpelingen, noch met het dorpshoofd, (5) u drie maanden na de moord op uw vader zonder problemen in Mankon kon verblijven, (6) er een manifeste tegenstrijdigheid was in uw verklaringen over het al dan niet aanschouwen van de moord op uw vader, en (7) u niet overtuigde werkelijk de oudste zoon te zijn van dorpshoofd S.V. gelet op uw onwetendheden en gebrekkige kennis over uw vader, zijn vrouwen en kinderen en het leven op het paleis (zie beslissing CGVS dd. 17/07/2006 en arrest Raad van State (RVS) n°208873 dd.10/11/2010). Deze beoordeling werd bovendien nog eens bestendigd in het arrest van de Raad van State. De verklaringen die u naar aanleiding van uw huidige verzoek om internationale bescherming aanhaalt, met name dat de dorpelingen u nog steeds iets zouden willen aandoen omdat u de troonopvolger bent van uw vader (NPO p. 18-19) liggen in het verlengde van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd. Deze verklaringen kunnen aldus geen aanleiding geven tot een nieuwe beoordeling van de motieven uit uw eerste verzoek en zijn niet van dien aard om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen.

De door u neergelegde overlijdensakte van uw vader voldoet evenmin om de eerdere beoordelingen in een ander licht te stellen. Het document vermeldt dat “V. S.V., traditionele leider van Kedjom Keku op brutale wijze werd vermoord door zijn kinsman op 31 december 2006. Als gevolg van deze gebeurtenis worden zijn kinderen slecht behandeld door de dorpelingen en dienen ze te vluchten voor hun leven” (vrij vertaald uit het Engels). Het CGVS kan echter geen geloof hechten aan de authenticiteit van dit document. Zo dient ten eerste te worden opgemerkt dat volgens de beschikbare informatie corruptie in Kameroen systemisch en alomtegenwoordig is. Omkooppraktijken zijn wijdverbreid in alle sectoren. Naast fraude met documenten, zijn er tevens heel wat valse documenten in omloop in Kameroen. Allerlei documenten, zoals identiteitskaarten, documenten van de burgerlijke stand, zoals geboorteaktes, huwelijksaktes, en overlijdensaktes, schooldiploma's, bankafschriften, etc worden frequent vervalst of op frauduleuze wijze verkregen. Verder bevat het door u neergelegde document geen datering wanneer het werd opgesteld, wat de authenticiteit verder in vraag doet stellen. Bovendien is het op zijn minst merkwaardig te noemen dat het document vermeldt dat “zijn kinderen slecht worden behandeld of worden bedreigd door de dorpelingen en dienen te vluchten voor hun leven”. Dat dergelijke mededeling wordt gemaakt in een officieel document als een overlijdensakte is uiterst merkwaardig en komt gesolliciteerd over. Ook ziet het CGVS niet in waarom u dit document niet eerder kon voorleggen, temeer daar u verklaarde dat u dit document reeds in uw bezit hebt sinds 2006 (NPO p. 6). Het feit dat u dit document pas 18 jaar na uw initieel verzoek voorlegt, wekt nogmaals

de indruk dat u dit document hebt laten opmaken louter om aan te wenden in uw asielaanvraag. Verder bewijst dit document hoe dan ook uw problemen niet, gezien het document u niet persoonlijk vermeldt en u niet hebt aangetoond dat de V. S.V., waarvan sprake, werkelijk uw vader is.

Wat betreft de door u neergelegde geboorteakte, merkt het CGVS eveneens op dat de authenticiteit niet met zekerheid kan worden vastgesteld gelet op de hoge mate van corruptie in Kameroen. De geboorteakte die u voorlegt bevat bovendien geen enkel objectief element (foto voorzien van een stempel, vingerafdrukken, biometrische gegevens) waarmee bewezen kan worden dat u wel degelijk de persoon bent die door dit document wordt bedoelt. Ook hier wijst het CGVS op de laattijdigheid en gesolliciteerd karakter van dit document. Zo verklaarde u tijdens het persoonlijk onderhoud dat u dit document immers reeds in uw bezit had in België sinds 2006 (NPO p.). Het CGVS ziet dan ook niet in waarom u dit document niet kon voorleggen in het kader van uw eerdere procedure. Uw verklaring dat u dit document altijd al in uw bezit hebt gehad is bovendien tegenstrijdig met uw verklaringen tijdens uw eerste verzoek, waar u nog beweerde dat het document verloren was gegaan toen uw huis werd overhoop gehaald (gehoorrapport DVZ VIB1 21/04/2006 p. 5 (vraag 20)). Dat u dit document nu plots tevoorschijn haalt, ondermijnt dan ook de waarachtigheid van het document. Hoe dan ook is de geboorteakte die u voorlegt geen bewijs van uw beweerde problemen met de dorpelingen van Babanki, ze kan dan ook de eerdere beoordelingen niet wijzigen.

2. Ten tweede verklaarde u niet naar Kameroen te kunnen terugkeren omdat u vreest dat de Kameroense overheid u zou verdenken geld te hebben gestuurd naar de Ambazonia Defence Forces (ADF) om wapens te kopen. U beweert dat de overheid u zou verdenken louter omwille van het feit dat u een Engelstalige Kameroener bent uit de diaspora (NPO p. 16).

Het dient te worden opgemerkt dat deze vrees louter op beweringen en hypothetische veronderstellingen is gebaseerd. U brengt verder echter geen enkele concrete elementen aan waaruit blijkt dat de Kameroense overheid u om welke reden dan ook zou verdenken. Zelf verklaarde u dat u de Ambazonia strijders nooit hebt gesteund en ook geen geld hebt gestuurd. Bovendien verklaarde u dat u als pastoor in België voor een Kameroense eenheid preekt (NPO p. 16-17). Uit niets blijkt dat de Kameroense overheid Engelstaligen viseert louter en alleen omwille van hun verblijf in het buitenland. Het is ook niet ernstig de Kameroense autoriteiten dermate te onderschatten door te menen dat zij het verschil niet kunnen maken tussen de vele Kameroeners die om een veelheid aan (persoonlijke) redenen in het buitenland vertoeven, en deze personen die effectief een bedreiging vormen voor de Kameroense overheid. Dat uw vrees voor de Kameroense overheid niet in de realiteit gestoeld is, blijkt verder ook nog uit het feit dat u in 2022 bij de Kameroense ambassade in Brussel een paspoort liet aanmaken, dat u werd afgeleverd op 16/12/2022. U legde op het CGVS een kopie neer van dit paspoort. Het feit dat u dit paspoort liet aanmaken toont aan dat u de Kameroense autoriteiten niet werkelijk vreest. U maakt dan ook niet aannemelijk dat de Kameroense overheid u als een gevaar zou beschouwen louter omwille van uw verblijf in het buitenland en u om die reden zouden vervolgen bij terugkeer.

3. Ten derde verklaarde u bij terugkeer naar Kameroen ook de Ambazonia separatisten zelf te vrezen, dit omdat u hen vanuit België nooit hebt gesteund of geld hebt gestuurd en omdat u als pastoor in België voor de eenheid van Kameroen preekt (NPO p. 16-17). Ook dit is een loutere blote bewering die u op geen enkele manier substantieert. U brengt geen enkele concrete elementen aan waaruit blijkt dat Ambazonia strijders u persoonlijk zouden vervolgen om deze redenen. Verder bracht u ook geen enkel bewijs aan van uw beweerde preken als pastoor in België voor de eenheid in Kameroen, laat staan dat deze preken zo ver reiken dat de Ambazonia strijders in Kameroen ervan op de hoogte zijn en u om die reden actief vervolgen. Ter staving van uw verzoek legde u drie certificaten neer van de Christ Apostolic Church of God Mission in België. Dit is een Nigeriaanse missiekerk met haar hoofdkwartier in Benin city, Nigeria, aldus het certificaat. Het certificaat van 02/12/2007 vermeldt dat u werd ingewijd als Evangelist en aldus wordt toegestaan om te preken en dienen in een bijeenkomst van de kerk. Het certificaat van 14/12/2014 vermeldt dat u werd ingewijd als pastoor en het certificaat van 07/04/2013 vermeldt dat u de 8e tweejaarlijkse internationale conventie van de kerk bijwoonde in België. Deze certificaten geven een indicatie van uw werkzaamheden als pastoor voor deze kerk in België tussen 2007 en 2014, maar bewijzen verder op geen enkele manier dat u als pastoor enige politieke uitspraken zou doen of hebt gedaan over de recente situatie en de crisis in de Engelstalige regio in Kameroen. Deze certificaten kunnen dan ook niet als bewijs worden aanvaard dat u persoonlijk in een negatief daglicht zou staan van de Ambazonia separatisten in Kameroen.

Gelet op wat voorafgaat, slaagde u er niet in om in concreto een persoonlijke vervolgingsvrees aannemelijk te maken."

De voormelde motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongelooftwaardigheid van het door verzoeker uiteengezette vluchtrelaas.

Bij gebrek aan enig concreet verweer blijft de voormelde terechte en pertinente motivering onverminderd overeind. De Raad treedt verweerder bij waar deze besluit dat verzoeker er niet in geslaagd is om een vrees voor vervolging in zijn hoofdte in geval van terugkeer naar Kameroen aan te tonen.

5. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten (een kopie van verzoekers paspoort, afgeleverd op de Kameroense ambassade in Brussel van 16 december 2022; verzoekers geboorteakte; de overlijdensakte van verzoekers vader; drie certificaten van verzoekers vorming als pastoor in België) zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

6. Het bij het verzoekschrift gevoegde attest van zijn kerk in Merksem (CACGM Belgium), opgesteld op 1 januari 2024 door de hoofdpastoor, bevestigt dat verzoeker sinds begin 2016 en tot op heden actief is als onderpastoor in Merksem. Dit attest geeft, net als zijn reeds neergelegde en beoordeelde certificaten, een indicatie van zijn werkzaamheden voor deze kerk in België, maar bewijst op geen enkele manier dat verzoeker als (onder)pastoor enige politieke uitspraken zou doen of heeft gedaan over de recente situatie en de crisis in de Engelstalige regio in Kameroen.

Dit attest toont dan ook geenszins aan dat verzoeker persoonlijk in een negatief daglicht zou staan van de Ambazonia separatisten in Kameroen.

7. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

8. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

In de mate dat verzoeker in het verzoekschrift en de aanvullende nota van 15 oktober 2025 wijst op landeninformatie inzake de humanitaire situatie in (Franstalig) Kameroen, toont verzoeker niet aan dat hij in deze context persoonlijk wordt gevisieerd of dat hij behoort tot een groep van gevisieerde personen. Verzoeker brengt geen concrete elementen aan waaruit kan blijken dat hij bij terugkeer naar (Franstalig) Kameroen zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

9. Opdat aan een verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van de verzoeker, als burger, als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld en de impact van het conflict in Kameroen regionaal erg verschillend zijn. De bestreden beslissing stelt op goede gronden het volgende:

*“Uit een grondige analyse van de huidige veiligheidssituatie in Kameroen (zie **Cameroun. Régions anglophones: situation sécuritaire**” van 28 juni 2024, beschikbaar op https://www.cgpa.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_cameroun_regions_anglophones_situation_securitaire_20240628.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> blijkt dat dit land momenteel getroffen wordt door een zogenaamde “Engelstalige crisis”. Het gaat hierbij echter om een **gelokaliseerd conflict**, dat zich in hoofdzaak beperkt tot de twee Engelstalige regio’s North West en South West. Uit dezelfde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in het Franstalige deel van Kameroen fundamenteel verschilt van deze in het Engelstalige deel van Kameroen.”*

Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt dat in de gegeven omstandigheden een onderzoek naar een intern vestigingsalternatief zich opdringt. De bestreden beslissing stelt:

“Het Commissariaat-generaal benadrukt bovendien dat uit artikel 48/5, § 3 van de wet van 15 december 1980 volgt dat de behoefte aan bescherming niet bewezen is indien er in een deel van het land geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker om internationale bescherming op een veilige en wettige manier kan reizen naar dat deel van het land en er

toegang toe kan hebben. In casu is het Commissariaat-generaal van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door u in Franstalig Kameroen te vestigen, meer bepaald in Douala waar u over een veilige en redelijke interne vluchtmogelijkheid beschikt.”

Uit het voorgaande blijkt dat verweerder een negatieve beoordeling heeft gemaakt van de veiligheidssituatie in de Engelstalige regio's, vanwaar verzoeker afkomstig is. Deze beoordeling vindt bevestiging in de update van de analyse en landeninformatie, die door verweerder werd bijgebracht middels aanvullende nota van 13 oktober 2025.

Uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt evenwel dat er geen behoefte is aan bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat en indien van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij zich in dat deel van het land vestigt. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker om internationale bescherming op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. Uit artikel 8 van de Richtlijn 2011/95/EU, waarvan artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet de omzetting vormt, blijkt duidelijk dat de bewijslast van het intern vestigingsalternatief bij verweerder ligt. Voor verzoeker blijft de samenwerkingsplicht gelden met dien verstande dat hij in de mogelijkheid wordt gesteld om zijn opmerkingen te laten gelden met betrekking tot het voorgestelde vestigingsalternatief.

Uit de bestreden beslissing en de aanvullende nota van 13 oktober 2025 blijkt dat verweerder een intern vestigingsalternatief in Douala voorstelt.

Bijgevolg dringt zich een onderzoek naar het intern vestigingsalternatief op.

Dit intern vestigingsalternatief moet zowel veilig als redelijk zijn. Hierbij moet rekening worden gehouden met de algemene situatie in het vestigingsalternatief en met de persoonlijke omstandigheden eigen aan de verzoeker.

Met betrekking tot de bereikbaarheid van en de algemene situatie in Franstalig Kameroen oordeelt de verweerder op basis van de voorhanden zijnde informatie in de bestreden beslissing terecht als volgt:

“Hoewel het conflict een aanzienlijke impact heeft op de bewegingsvrijheid van de burgers in het Engelstalige deel van het land, onder meer door de ‘ghosttownoperaties’ en de vele checkpoints van de autoriteiten of de separatisten, blijkt dat het mogelijk is om zich van het Engelstalige naar het Franstalige deel van het land te verplaatsen. Bovendien is het Franstalige deel bereikbaar via de internationale luchthavens van Douala en Yaoundé.

*Wat de veiligheidssituatie in de **Franstalige regio** van Kameroen betreft, dient te worden vastgesteld dat deze regio niet wordt getroffen door het geweld als gevolg van de Engelstalige crisis, met uitzondering van enkele geïsoleerde en sporadische incidenten, voornamelijk aan de grens met de Engelstalige regio's. Uit de beschikbare informatie blijkt duidelijk dat het geweld als gevolg van de Engelstalige crisis in het Franstalige gedeelte van het land momenteel beperkt is, dat dit geweld niet het hele land treft en niet veralgemeend is. Bijgevolg kan niet worden gesteld dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4 §2 c) van de wet van 15 december 1980.*

De situatie in het Franstalige gedeelte van Kameroen beantwoordt bijgevolg niet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980, dat beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld als gevolg van een gewapend conflict dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat, indien een burger zou worden teruggezonden naar het desbetreffende land of, in voorkomend geval, naar de desbetreffende regio, hij louter door zijn aanwezigheid aldaar zou worden blootgesteld aan een reëel risico op ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 §2 c).

Bovendien blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt, dat talrijke Engelstalige Kameroeners toevlucht vinden in de Franstalige regio's. Er dient echter te worden opgemerkt dat ze er vaak in precare omstandigheden leven, wat tot situaties van geweld kan leiden binnen de plaatselijke gemeenschappen.”

Deze beoordeling inzake de veiligheidssituatie in Kameroen wordt bevestigd in de door verweerder bijgebrachte aanvullende nota van 13 oktober 2025 en de hierin vervatte recentere bijgebrachte landeninformatie.

Verzoeker verwijst in het verzoekschrift en de aanvullende nota van 15 oktober 2025 naar landeninformatie inzake de veiligheidssituatie in Kameroen. Deze landeninformatie is dezelfde als of ligt in de lijn van de door verweerder gehanteerde informatie en ondersteunt de analyse van verweerder omtrent de veiligheidssituatie in Engelstalig en Franstalig Kameroen.

Voor zover verzoeker verwijst naar landeninformatie en stelt dat het Kameroens conflict volatiel en onvoorspelbaar is en dat het steeds wijdverspreider is, doet dit geen afbreuk aan de vaststelling dat uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld gelieerd aan het zogenaamde “*Engelstalig conflict*” in Kameroen in de Franstalige regio’s beperkt is en niet algemeen verspreid en dat er geen sprake is van een systematische vervolging van Engelstaligen door de Kameroense autoriteiten in Franstalig Kameroen.

Verder wordt wel degelijk rekening gehouden met de precare levensomstandigheden waaronder Engelstalige Kameroeners in Franstalig Kameroen kunnen leven.

Verzoeker toont met zijn algemene verwijzingen naar landeninformatie inzake de socio-economische situatie van Engelstalige Kameroeners in Franstalig Kameroen niet concreet aan dat hij bij terugkeer naar Franstalig Kameroen zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften.

Uit de beschikbare informatie kan geenszins worden afgeleid dat er in hoofde van elke Kameroener, of elke Engelstalige Kameroener, louter en alleen omwille van zijn behoren tot de Engelstalige gemeenschap een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet bestaat in geval van terugkeer naar (Franstalig) Kameroen. Bovendien toont verzoeker, gelet op voorgaande, niet aan dat hij een persoonlijke vrees heeft te worden vervolgd door de Kameroense autoriteiten, dan wel door de afscheidingsbeweging.

Uit wat voorafgaat blijkt dat Franstalig Kameroen in hoofde van verzoeker als een veilig intern vestigingsalternatief kan worden beschouwd.

Derhalve dient te worden nagegaan of het redelijk is voor verzoeker om zich in Franstalig Kameroen te vestigen.

In de bestreden beslissing wordt dienaangaande terecht gesteld als volgt:

“Derhalve dient nog te worden onderzocht of u beschikt over een redelijke mogelijkheid om u te vestigen in het Franstalige deel van Kameroen, meer bepaald in Douala. In deze context werd rekening gehouden met uw persoonlijke situatie, waaruit niet blijkt dat kan worden beschouwd dat er in uw hoofde een risico bestaat op voornoemde ernstige schade. In casu kan uit uw verklaringen worden vastgesteld dat u een gezonde volwassen man bent met een hoge mate van zelfredzaamheid. Zo slaagde u er immers in om sinds de afwijzing van uw eerste asielaanvraag in België in 2006 tot het indienen van uw tweede verzoek om internationale bescherming in 2021 zonder documenten of verblijfsstatus in België te verblijven en zelfs verschillende jobs uit te oefenen (NPO p. 5). Het feit dat u in staat was om zich meer dan tien jaar illegaal in een vreemd land als België te beredderen, kan er redelijkerwijze verwacht worden dat u over de nodige veerkracht en doorzettingsvermogen beschikt om zich op zelfstandige wijze in Douala te vestigen in uw land van herkomst. Daarnaast blijkt uit uw verklaringen dat uw financiële situatie niet zo beperkt is als u laat uitschijnen (NPO p.13,14). Immers hebt u gedurende uw jarenlange verblijf in België steeds kunnen werken en stuurde u geld op naar uw gezin in Kameroen. Het feit dat uw beide zonen universitaire studies in geneeskunde en economie konden doen in Kameroen (NPO p. 12), is een bijkomende indicatie dat u wel degelijk enige financiële middelen heeft om een verblijf uit te bouwen in Franstalig Kameroen. Verder blijkt uit uw verklaringen dat u ook verschillende banden heeft met Douala. Zo ging uw zoon D.A. er economie studeren en hebben ook uw zussen E. De.V., R.V. en uw broer C.V. jarenlang in Douala gewoond (NPO p.11-14 en VIB1 gehoorrapport DVZ 21/04/2006 p. 7 (vraag 32)). U verklaarde dat uw zus R. 8 jaar geleden echter is overleden. Uw andere zus E. zou momenteel nog steeds in Franstalig gebied wonen, in een plaats genaamd Edéa (NPO p. 14). U verklaarde dat u op heden geen contact meer heeft met uw broer en zus omdat u denkt dat ze u dan misschien geld zouden vragen omdat u in België woont (NPO p. 14). Echter, niets belet u verder om uw familie opnieuw te contacteren. Verder toont het feit dat verschillende van uw naaste familieleden gedurende lange periodes in Douala hebben gewoond, dat het niet onredelijk is te verwachten dat ook u in staat zou moeten zijn om er zoals hen een verblijf op te bouwen, al dan niet met hun hulp. Bovendien verklaarde u tijdens uw eerste verzoek in België dat u in Kameroen soms op bezoek ging bij uw zus in Douala (VIB1 gehoorverslag CGVS dd. 02/06/2006, p.3). U hebt dus reeds een zekere vertrouwdheid met de stad. Tot slot verklaarde u ook Frans te spreken. U verklaarde Frans te hebben geleerd door uw omgang met Franstalige Kameroeners in de kerk in België en op feestjes (NPO p. 8). U door de protection officer gevraagd of u zich vandaag in Franstalig Kameroen zou kunnen vestigen, zoals bijvoorbeeld in Douala, verklaarde u dat u het zou kunnen doen. U voegde er echter aan toe dat er in Douala veel mensen van uw dorp Babanki wonen en dit is voor u nog altijd een van de redenen waarom u vrees terug te keren. U vrees immers dat uw dorpingen u zouden viseren omdat ze zouden denken dat u bent teruggekomen om uw vaders plaats als dorpshef in te nemen (NPO p.18). Zoals hierboven werd opgemerkt werd uw vrees ten aanzien van de dorpingen van Babanki reeds in uw eerste verzoek als niet geloofwaardig beoordeeld. Door naar dit motief te verwijzen toont u niet aan dat u zich niet in Douala zou kunnen vestigen. U gevraagd of u nog andere bezwaren had, verklaarde u slechts vaagweg en niet concreet dat er veel vijandschap is en dat eenieder je kan doden (NPO p. 19). Ook deze verklaring is allerminst overtuigend en is een loutere

hypothetische niet-onderbouwde bewering, die bovendien niet overeenstemt met de informatie waarover het CGVS beschikt.

Dat de situatie voor Engelstalige ontheemden in sommige gevallen moeilijk of precair is, werd reeds meegenomen in de beoordeling. De situatie van de Engelstaligen in de Franstalige regio kan echter niet zomaar veralgemeend worden en bereikt niet de drempel van zwaarwegendheid om te spreken van situatie zoals gedefinieerd in de artikel 48/4, §2, c). Verder haalde u geen andere concrete bezwaren aan waarom u zich niet in Franstalig Kameroen zou kunnen vestigen. In casu stelt het CGVS vast dat er voldoende persoonlijke elementen zijn - zoals hierboven uiteengezet - die u in staat moeten stellen een verblijf uit te bouwen in Douala en die moeten verhinderen dat u in een precaire situatie zou terecht komen.

Gelet op de bovenstaande overwegingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat u, los van de huidige situatie in uw regio van herkomst, in Douala in het Franstalige deel van Kameroen over een veilige en redelijke internvluchtmogelijkheid beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de wet van 15 december 1980. U hebt het tegendeel niet bewezen."

Verzoeker slaagt er niet in de voormelde vaststellingen in een ander daglicht te plaatsen.

Verzoeker tracht zijn zelfredzaamheid en financiële draagkracht in het verzoekschrift te nuanceren en wijst erop dat hij tijdens zijn onwettig verblijf in België gesteund werd door de kerk, die voorziet in zijn huisvesting en dagelijkse behoeften (stuk 3, bij verzoekschrift).

Verzoeker gaat eraan voorbij dat het gegeven dat hij steun krijgt van de kerk er net op wijst dat hij in staat is om een netwerk op te bouwen in een voor hem vreemd land als België, hetgeen blijk geeft van zijn vermogen om zich te integreren in een nieuwe omgeving, zijn zelfredzaamheid om hulp te vinden en zijn initiatiefzin om zijn verblijf te organiseren. Bovendien blijkt uit verzoekers verklaringen dat hij verschillende jobs heeft uitgeoefend in België en in staat was/is om zijn familie in Kameroen in beperkte mate financieel te ondersteunen.

Daarnaast dient opgemerkt dat het gegeven dat verzoeker Kameroen 20 jaar geleden verlaten heeft en geen familie in Douala (meer) zou hebben, niet betekent dat hij er zich niet veilig en redelijk kan vestigen. Gelet op verzoekers hoge mate van zelfredzaamheid in België en het gegeven dat hij erin geslaagd is in België verschillende jobs uit te oefenen en een netwerk op te bouwen is niet onredelijk aan te nemen dat verzoeker over de capaciteiten en het doorzettingsvermogen beschikt om zich op zelfstandige wijze in Douala, een stad in zijn land van herkomst, te vestigen.

Bovendien merkt verweerder terecht op dat het gegeven dat verschillende van verzoekers naaste familieleden gedurende lange periodes in Douala hebben gewoond het niet onredelijk maakt te verwachten dat verzoeker, gelet op zijn persoonlijke omstandigheden, ook in staat zou moeten zijn om er, net zoals hen, een lang verblijf op te bouwen.

Gelet op wat voorafgaat koestert verzoeker in Franstalig Kameroen geen gegronde vrees voor vervolging en loopt hij evenmin een risico op het lijden van ernstige schade. Bovendien blijkt dat verzoeker in staat is om in Franstalig Kameroen een normaal leven te leiden, zonder onredelijke moeilijkheden te moeten ondergaan (cf. UNHCR, "Guidelines on International Protection No. 4: "Internal Flight of Relocation Alternative" within the context of Article 1A(2) of the 1951 Convention and/or 167 Protocol relating to the Status of Refugees", p. 6-7).

De Raad stelt in navolging van verweerder vast dat verzoeker in Franstalig Kameroen over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief beschikt zoals omschreven in artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet.

10. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevententwintig februari tweeduizend zesentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS